

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 kwietnia 2015 r.

Powódka K. G. pozwem wniesionym w dniu 29 stycznia 2014r. (data stempla pocztowego) domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w D. kwoty 2.700 zł. wraz z odsetkami w wysokości ustawowej licznymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu, powódka podniosła, iż w dniu 19 września 2013r. zamówiła w firmie (...) kanapę wraz z zagłówkiem oraz taboretą za kwotę 13.107,00 zł. i tego samego dnia wpłaciła zaliczkę w wysokości 2.700 zł. Powódka podniosła, iż zgodnie z zamówieniem, kanapa miała być obita w skórę najwyższej jakości, jednak przy odbiorze zamówienia okazało się, że kanapa posiada zgrubienia o średnicy 1 cm wyczuwalne w dotyku i widoczne gołym okiem. Powódka odmówiła przyjęcia towaru, zgłaszając jednocześnie reklamację, która nie została przez pozwaną uwzględniona. Strona powodowa zaznaczyła, że w momencie zakupu nie została uprzedzona o tym, że towar może mieć tak znaczące wady. W ocenie powódki, zakupiona kanapa nie odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju i gdyby powódka miała świadomość ich istnienia, nie doszłoby do zakupu. Dodatkowo wskazano, że powódka zamawiając meble najwyższej jakości za cenę z „górnej półki”, miała prawo oczekiwać, że skóra stanowiąca poszycie mebli będzie wolna od wad. Strona powodowa podniosła, iż sam fakt, że kanapa nadaje się do użytku nie przesądza nieistotności jej wad estetycznych, skoro walory estetyczne były jedną z podstawowych przesłanek dokonania zakupu u pozwanej (...) S.A. z siedzibą w D.. Następnie, powódka podniosła, iż pomimo kierowanej korespondencji, pozwana odmówiła dostarczenia towaru wolnego od wad, utrzymując, że skóra służąca do pokrycia kanapy może posiadać ślady ukąszeń owadów, pchnięć rogów zwierząt i inne tego typu uszkodzenia, w związku z czym pozwana uznając, iż towar dostarczony powódce jest wolny od wad, odmówiła ich usunięcia – uznając reklamację za nieuzasadnioną. W dalszej kolejności powódka wskazała, iż pismem z dnia 06 grudnia 2013r. złożyła pozwanej oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu oraz przedsądowe wezwanie do zwrotu uiszczonej zaliczki. Natomiast pozwana, pismem z dnia 18 grudnia 2013r. podtrzymała swoje stanowisko w sprawie, uznając zgłoszenie reklamacyjne za nieuzasadnione.

Pozwana (...) S.A. z siedzibą w D. w skutecznie wniesionym sprzeciwie od wydanego w dniu 14 lutego 2014r. (sygn. akt I Nc 549/14) przez tut. Sąd nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym – zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości. Ostatecznie pozwana wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów przedłożonego na rozprawie w dniu 26.03.2015r. (k. 128), żądając również zwrotu kosztów dojazdu pełnomocnika pozwanej na trzy rozprawy do Sądu oraz oględziny w dniu 25.03.2015r. przyjmując odległość pomiędzy D. (miejscem zamieszkania pełnomocnika) a W. = 285 km. Odnosząc się merytorycznie do treści pozwu, pozwana potwierdziła fakt zawarcia umowy z powódką, której przedmiotem była sprzedaż kanapy wraz z zagłówkiem i taboretą, a także okoliczność, że zamówione przedmioty zostały powódce dostarczone. Strona pozwana podniosła, że powódka została poinformowana o wykonaniu poszycia mebli ze skóry naturalnej, co wynika zarówno z oczekiwań samej powódki, która zamawiając meble dokonała wyboru obicia skórzanego, jak i zostało uwidocznione w zawartej przez strony umowie. Strona pozwana podniosła, iż wykonanie obicia mebli naturalnym materiałem, jakim jest skóra przesądza o takich jej cechach jak: różnice w fakturze, możliwych zgrubieniach punktowych wynikających z blizn po ukąszeniach owadów, możliwych bliznach po rozcięciach zaistniałych i zabliznionych za życia zwierzęcia. Pozwana podniosła, iż jedynie ślady lub faktura skóry, które w sposób obiektywny uniemożliwiają lub istotnie utrudniają normalne użytkowanie towarów w obiciu ze skóry naturalnej mogą być uznane za wadliwe, jednakże takie wadliwe płyty skóry usuwane są już na etapie garbowania skóry i nie są przekazywane do produkcji. Z ostrożności procesowej strona pozwana podniosła, że powódka nie mogła skutecznie odstąpić od zawartej umowy, albowiem wskazywane przez nią wady są nieistotne, bo cechy skóry naturalnej nie mogą być w żadnym razie uznane za wadę istotną. Nawet jeżeli przyjąć, że przedmiotowa kanapa nie odpowiada wyobrażeniom powódki o meblach wykonanych w naturalnym obiciu w postaci skóry bydlęcej, to cechy tej skóry

nie mogą być uznane za wadę istotną. W kontekście powyższego, pozwana podniosła, iż powódka bezpodstawnie odmówiła odbioru dostarczonych jej mebli (sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty – k. 32-33v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 września 2013 roku K. G. zamówiła w firmie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w D./ stoisko firmowe w W. przy ul. (...) zestaw Sinfonia o symbolu W050 wykonany ze skóry, w skład którego wchodziły trzy elementy kanapy: fotel z lewym podłokietnikiem, fotel z prawym podłokietnikiem, zagłówek za cenę 11.108 zł., a także taboret do zestawu Sinfonia za cenę 1.999 zł. W treści zamówienia wskazano, że dostawa mebli nastąpi w dniach 7–11 października 2013r. (dowód: poświadczony za zgodność z oryginałem kserokopie: a) zamówienia z dnia 12.09.2013r. nr (...) – k. 8, b) zamówienia z dnia 12.09.2013r. nr (...) – k. 9, c) faktury VAT do paragonu zaliczkowego nr 1/48/0011/09/2013/Z – k. 10, zeznania powódki K. G. utrwalone na płycie CD – k. 111-112).

Tego samego dnia, K. G. wpłaciła zaliczkę na poczet zamówionych mebli w łącznej kwocie 2.700 zł. (okoliczności bezsporne, przyznane przez pozwanego w sprzeciwie).

W momencie dostawy mebli w dniu 17 października 2013r. K. G. dostrzegła, że na lewym podłokietniku, na poszyciu ze skóry widoczne są pod światło dwa zgrubienia o średnicy od 0,5 cm do 1 cm, wyczuwalne także podczas dotyku.

Przedmiotowe zgrubienia są wynikiem ukłucia owadów zwierzęcia, z którego skóry wykonano poszycie lewego podłokietnika i nie stanowią wady przedmiotu, lecz cechy naturalne materiału obicia jakim jest skóra. K. G. jednak odmówiła przyjęcia towaru, zgłaszając reklamację zakupionego kompletu mebli (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia zgłoszenia reklamacji – k. 11, zeznania powódki K. G. – k. 111-112, protokół oględzin – k. 125-126, zeznania P. K. utrwalone na płycie CD – k. 129-131, dokumentacja fotograficzna- k. 36-46).

Pismem z dnia 21 listopada 2013r. K. G. wezwała (...) S.A. do dostarczenia produktu wolnego od wad w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia wezwania do usunięcia wad wraz z potwierdzeniem nadania – k. 12-13). Pismem z dnia 27 listopada 2013r. (...) S.A. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie i uznała reklamację złożoną przez K. G. za nieuzasadnioną. Tytułem wyjaśnienia, wskazano, że różnice w poszczególnych elementach mebla nie wynikają z wadliwości czy też złego doboru skóry, lecz są dowodem jej niepowtarzalności jako materiału naturalnego. Występujące zaś różnice w fakturze poszczególnych płatów skóry, jak też w obrębie tego samego płatu są zauważalne w mniejszym lub większym stopniu na całej powierzchni zestawu i nie podlegają reklamacji, a nawet stanowią potwierdzenie wysokiej jakości zastosowanego materiału. Wskazano, iż skóra jest najszlachetniejszym i ponadczasowym materiałem obiciowym, a naturalnymi jej cechami są blizny i różnego rodzaju znamiona w postaci ukłucia owadów, pchnięcia rogami, zadraśnięcia oraz fałdy szcyjne, które powstają przed procesem garbowania. Znamiona te świadczą tylko i wyłącznie o naturalnym pochodzeniu materiału i w żadnym wypadku nie stanowią jego wady (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanej z dnia 27 listopada 2013r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 14-15, zeznania Prezesa Zarządu (...) S.A. – P. K. utrwalone na płycie CD – k. 129- 131).

Pismem z dnia 6 grudnia 2013r. K. G. złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli, w którym zobowiązała się do zakupu w firmie (...) S.A. z siedzibą w D. zestawu Sinfonia o symbolu W050. W treści pisma wskazano, iż w chwili składania oświadczenia woli w zakresie zakupu w dniu 12 września 2013r. K. G. działała pod wpływem błędu, co do treści czynności prawnej, ponieważ nie została poinformowana o możliwości wystąpienia wad produktu w postaci znamion od ukłuc komarów, czy blizn po pchnięciu rogami zwierząt. Informację taką uzyskała dopiero po złożeniu reklamacji w dniu 18 listopada 2013r. Wskazała przy tym, że gdyby została uprzedzona, iż zamówiony zestaw skórzany wykonywany jest z surowca uszkodzonego w sposób naturalny, co może skutkować wystąpieniem widocznych wad w skórze, nie dokonałaby jego zakupu (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia oświadczenia z dnia 6 grudnia 2013r. – k. 16). Równocześnie, pismem z dnia 6 grudnia 2013r. K. G. wezwała (...) S.A. do zwrotu zaliczki 2.700 zł. w ciągu 14 dni od daty otrzymania pisma na wskazany rachunek

bankowy, informując, iż w przypadku braku wpłaty zaliczki wystąpi na drogę sądową (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia przedsądowego wezwania do zapłaty z potwierdzeniem nadania – k. 17-18).

Pismem z dnia 18 grudnia 2013r. (...) S.A. z siedzibą w D. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia pisma pozwanej z dnia 18 grudnia 2013r. – k. 19).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów z dokumentów, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, a Sąd, analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie dopatrywał się okoliczności mogących skutkować powstaniem wątpliwości co do ich autentyczności. Nadto Sąd kierował się regułami art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznając za ustalone okoliczności faktyczne przyznane lub niekwestionowane przez stronę przeciwną.

Dowodom z zeznań powódki K. G. oraz Prezesa Zarządu (...) S.A. z siedzibą w D. P. K., Sąd przyznał walor wiarygodności – zarówno co do okoliczności złożenia zamówienia przez powódkę, uiszczenia zaliczki na poczet zamówionych mebli oraz złożenia reklamacji przez powódkę i przyczyn nieuwzględnienia jej przez pozwaną. Zeznania złożone zostały w sposób szczerzy, jasny, logiczny i nie zawierają żadnych wewnętrznych sprzeczności, które mogłyby wzbudzić wątpliwość Sądu co do ich prawdziwości, a ponadto korespondują z wiarygodnymi dowodami z dokumentów składającą się wraz z nimi na spójną, jednolitą, wiarygodną całość, obrazującą opisany stan faktyczny.

Sąd oddalił jako spóźniony wniosek dowodowy strony pozwanej o przesłuchanie w charakterze świadka K. S. na okoliczność zawarcia z powódką przedmiotowej umowy oraz treści rozmowy przed dokonaniem przez powódkę zamówienia.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka wywodziła swoje roszczenie z obowiązującej w dniu zakupu mebli ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002r. nr 141, poz. 1176 ze zm.). Art. 4 wymienionej ustawy przewidywał, że sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. Brzmienie powołanego przepisu powoduje, że konsument nie musi w wymienionym okresie wykazywać, iż zakupiony przez niego produkt był wadliwy. To sprzedawca, jeżeli chce się uwolnić od odpowiedzialności musi wykazać okoliczności przeciwne.

Z kolei zgodnie z brzmieniem art. 8 przywołanej wyżej ustawy jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia (ust. 1). Jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego wymienione żądanie, nie ustosunkował się do żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione.

Jeżeli kupujący z przyczyn określonych w ust. 1 nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy. Od umowy nie można odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna.

Analiza powołanego przepisu nakazuje przyjąć, że konsument ma prawo skorzystać z uprawnienia przewidzianego w art. 8 ust. 4 ustawy, a zatem prawa odstąpienia od umowy dopiero w sytuacji, gdy zostaną spełnione określone w nim przesłanki. Regulacja ustawy o sprzedaży konsumenckiej poprzez uzależnienie dopuszczalności odstąpienia od umowy bądź obniżenia ceny od braku możliwości żądania naprawy bądź wymiany lub przesłanek określonych w art. 8 ust. 4 redukuje swobodę decyzyjną nabywcy towaru konsumpcyjnego. Nie wystarczy zatem do odstąpienia od umowy samo wykazanie, w oparciu o domniemanie ustawowe, że towar konsumpcyjny był niezgodny z umową.

Przenosząc powyższe uregulowania na grunt przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że powódka nie wykazała spełnienia przesłanek ujętych w art. 8 ust. 4 ustawy warunkujących możliwość odstąpienia od umowy, a tym samym żądania zwrotu uiszczonych zaliczek. W przekonaniu Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, prowadzi do niewątpliwego – zdaniem Sądu – wniosku, iż nabyty przez powódkę towar konsumpcyjny w postaci kanapy był (jest) zgodny z umową sprzedaży. Strona powodowa wykazała wprawdzie, że przedmiotowa kanapa na lewym podłokietniku posiada dwa nieznaczne zgrubienia o średnicy od 0,5 cm do 1 cm, czego nie kwestionowała zresztą i strona pozwana, i co zostało stwierdzone przez Sąd podczas oględzin w dniu 25 marca 2015r., niemniej jednak, nie sposób w realiach niniejszej sprawy przyjąć, aby zgrubienia, o których mowa stanowiły jakkolwiek (a tym bardziej istotną) wadę uprawniającą powódkę do skutecznego złożenia oświadczenia o odstąpieniu od przedmiotowej umowy. W stanowczej ocenie Sądu, zasadne pozostają twierdzenia strony pozwanej, iż wskazane przez powódkę ślady (zgrubienia o średnicy 0,5 cm – 1 cm) w poszyciu kanapy nie wynikają z jej wadliwości, lecz są naturalnymi cechami skóry jako materiału obiciowego.

Nadto, Sąd uznał za istotne i miarodajne dla oceny analizowanej sprawy, wiarygodne (bo szczere, logiczne, przejrzyste, wyczerpujące, przekonujące) zeznania Prezesa Zarządu (...) S.A. P. K., który pracując w zawodzie tapicera ponad pięćdziesiąt lat, niewątpliwie posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie cech charakteryzujących materiał skórzany. Dodatkowo Sąd miał na względzie, iż wskazane ślady pozostają w istocie niewidoczne gołym okiem, ujawniają się one wyłącznie pod pewnym kątem i w określonych warunkach świetlnych. Zaznaczenia przy tym wymaga, iż stwierdzone przez Sąd dwa zgrubienia, o których mowa wyżej, w żaden sposób nie ograniczają użytkowania rzeczy, ani w inny sposób nie wpływają negatywnie na korzystanie z niej, funkcjonalność mebla. Ponadto, w ocenie Sądu, nie ujmują walorom estetycznym przedmiotowego mebla, który – jak zostało spostrzeżone przez Sąd, został wykonany w sposób niezwykle staranny i profesjonalny, przez co – zdaniem Sądu – stanowi pełnowartościowy mebel, zgodny z prezentowanymi w (...) S.A. wzorcami.

Abstrahując od powyższego, podkreślenia wymaga, iż strona powodowa, w sytuacji zakwestionowania przez stronę pozwaną podnoszonej przez powódkę wadliwości przedmiotowego mebla, a także przekonywujących, wyczerpujących i logicznych zeznań P. K., nie wykazała, ani też nie zgłosiła żadnych miarodajnych wniosków dowodowych – jak chociażby dowodu z opinii biegłego z zakresu meblarstwa, na okoliczność ustalenia wadliwości towaru, zgodności bądź niezgodności występujących punktowych zgrubień z obowiązującą technologią oraz istniejącymi normami przewidzianymi dla produkcji tego typu mebli, jak zamówiona przez powódkę kanapa. Same odosobnione twierdzenia powódki o istnieniu wady oraz jej istotności, wobec braku obiektywnych dowodów w tym zakresie, nie mogły zostać podzielone przez Sąd, który – co wymaga podkreślenia – miał sposobność osobistego przyjrzenia się wadliwej (zdaniem powódki) kanapie i jednak twierdzeń strony powodowej nie podzielił.

Stosownie do dyspozycji art. 4 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego, towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do którego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie powinno budzić najmniejszych wątpliwości, iż kanapa zakupiona przez powódkę nadawała się do właściwego jej użycia. Nawet rozpatrując omawianą kwestię z punktu widzenia osoby szczególnie dbającej o walory estetyczne (jaką jest również powódka – i co oczywiście jest cechą pozytywną) nie sposób stwierdzić, by wskazywane ślady stanowiły wadę istotną. Przedmiotowe dwa zniekształcenia (punktowe zgrubienia) są bowiem niewielkich rozmiarów (0,5 cm – 1 cm średnicy) oraz widoczne wyłącznie pod pewnym kątem i w określonych warunkach świetlnych. Zatem, w żaden sposób nie uniemożliwiają użytkowania kanapy zgodnie z jej przeznaczeniem.

Kierując się przedstawioną argumentacją, stwierdzić należy, iż strona pozwana nie ponosi i nie może ponosić odpowiedzialności za powstałe na skórze zgrubienia, co implikuje brak przesłanek warunkujących skuteczne odstąpienie od umowy. Reasumując, roszczenie zgłoszone w pozwie należało uznać za bezpodstawne, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości, o czym Sąd orzekł w pkt. I sentencji wyroku – na podstawie powołanych w treści uzasadnienia regulacji prawnych.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c., stwierdzającą, iż strona przegrywająca sprawę (obecnie strona powodowa) obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, a zatem koszty procesu – Sąd w pkt. II sentencji wyroku zasądził od powódki K. G. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w D., kwotę 2.021 zł. – tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na zasądzoną od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.021 zł. składają się:

a) wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 2.400 zł. (zgodnie z § 6 pkt. 5 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 490 z późniejszymi zmianami),

b) opłata skarbową od pełnomocnictwa = 17 zł.,

c) wydatki związane z przeprowadzeniem przez Sąd oględzin = 39,50 zł.,

d) zwrot kosztów podróży pełnomocnika pozwanego na dwie rozprawy w Sądzie Rejonowym dla m. st. Warszawy w W. oraz na oględziny w dniu 25.03.2015r., przyjmując trasę z D. do W. = 272 km x 2 strony = 544 km x 3 x 0.8358 zł./1 km = 1.364 zł. Obliczenia odległości (trasy) z D. do W., Sąd dokonał w oparciu o miarodajne internetowe serwisy geolokalizacyjne, z których wynika, iż odległość pomiędzy miejscowością D. a W. wynosi 272 km, a nie jak wskazywała strona pozwana 285 km.

Jednocześnie, Sąd nie uwzględnił wniosku strony pozwanej o zwrot kosztów dojazdu na rozprawę w dniu 20 listopada 2014r., ponieważ rozprawa w tym dniu ostatecznie się nie odbyła z uwagi na chorobę Sędziego Referenta i nie sposób obciążać powódki obowiązkiem zwrotu kosztów dojazdu pełnomocnika pozwanego na rozprawę w tym dniu.

Stosownie do treści Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002r. nr 27, poz. 271 z późniejszymi zm.) koszty używania pojazdów do celów służbowych pokrywa pracodawca według stawek za 1 kilometr przebiegu pojazdu, które nie mogą być wyższe niż – dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,8358 zł.

Z uwagi na dopuszczenie w sprawie dowodu z oględzin przedmiotu postępowania, strona pozwana uiszczała zaliczkę w wysokości 100 zł. (dowód: potwierdzenie wpłaty pod pozycją (...) – k. 122). Uwzględniając fakt, iż wydatki związane z dojazdem Sądu do wyznaczonego miejsca oględzin, ograniczyły się do kwoty 39,50 zł. (dowód: faktura nr (...) – k. 124), Sąd w pkt. III sentencji wyroku nakazał zwrócić pozwanemu (...) S.A. z/s w D. kwotę 60,50 zł. stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą zaliczki uiszczoną przez pozwanego (100 zł.), a kwotą rzeczywiście wydatkowaną (39,50 zł.) – stosownie do treści art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2014r., poz. 1025).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z dnia 09 kwietnia 2015r. wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanej – r. pr. K. D. oraz pełnomocnikowi powódki - r.pr. M. S..

W., dnia 04 maja 2015r.